

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. วิธีการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน และหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา และสาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2546-2552 จำนวน 281 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากการสุ่มแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีของยามานะ (Yamane, 1973, p. 125) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ซึ่งสูตรที่ใช้ในการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างกำหนดให้เท่ากับ 0.05

จากสูตรข้างต้น ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 164 เมื่อได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัย
เทียบบัญญัติโดยตรงที่ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากประชากรของแต่ละสาขาวิชา หลังจากนั้น
สุ่มอย่างง่าย ดังรายละเอียดในตาราง 1

ตาราง 1

จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หลักสูตร/สาขาวิชา	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต		
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา	194	113
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต		
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน	17	10
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต		
สาขาวิชาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	46	27
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต		
สาขาวิชายุทธศาสตร์การพัฒนา	24	14
รวม	281	164

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ได้จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ โดยแบ่งแบบสอบถามเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นการถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ ได้แก่ ด้านความรู้ทางวิชาการของนักศึกษา ด้านการบริหารจัดการตนเองของนักศึกษา ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์

การสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษามีวิธีในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร แบบสอบถาม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาสร้างแบบสอบถามการวิจัย มีลักษณะแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) 5 ระดับ จำนวน 52 ข้อ ได้แก่ ด้านความรู้ทางวิชาการของนักศึกษา จำนวน 11 ข้อ ด้านการบริหารจัดการตนเองของนักศึกษา จำนวน 13 ข้อ ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ จำนวน 12 ข้อ และด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย จำนวน 16 ข้อ

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบพิจารณาแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องและเหมาะสม

4. นำแบบสอบถามการวิจัยที่ปรับปรุงแล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในด้านความตรงตามเนื้อหา (content validity) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เป็นผู้พิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมในด้านการใช้ภาษา และการสื่อความหมายของ

ข้อความให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งข้อความทั้งหมดมีค่าตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่กำลังทำวิทยานิพนธ์ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha coefficient) ของครอนบาค (cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นโดยภาพรวมเท่ากับ 0.90 ประกอบด้วยด้านความรู้ทางวิชาการของนักศึกษา ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.80 ด้านการบริหารจัดการตนเองของนักศึกษา ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.78 ด้านอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.80 และด้านการบริการวิชาการของมหาวิทยาลัย ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.80

6. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 164 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่พร้อมเบอร์โทรศัพท์ของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

2. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ โดยผู้วิจัยได้บรรจุซองที่จำหน่ายซองชื่อ ที่อยู่ของผู้วิจัย พร้อมติดแสตมป์ เพื่อความสะดวกต่อการส่งคืนแบบสอบถามตามกำหนดเวลา

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบข้อความถาม และความถูกต้องเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป ซึ่งได้แบบสอบถามคืนมาร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

จากการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์ ซึ่งสถิติที่ใช้มีดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยวิธีหาความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)
2. ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และทำการแปลความหมายตามเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.49	ปัจจัยอยู่ในระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	1.50-2.49	ปัจจัยอยู่ในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	2.50-3.49	ปัจจัยอยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	3.50-4.49	ปัจจัยอยู่ในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	4.50 ขึ้นไป	ปัจจัยอยู่ในระดับมากที่สุด

3. เปรียบเทียบปัจจัยความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ จำแนกตาม เพศ อายุ สาขาวิชา อาชีพ และประเภทการวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์

3.1 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ที่มีเพศต่างกัน มีปัจจัยความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ต่างกัน ใช้การทดสอบค่าที (t test)

3.2 นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ที่มีอายุ สาขาวิชา อาชีพ และประเภทการวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ต่างกัน มีปัจจัยความสำเร็จในการทำวิทยานิพนธ์ต่างกัน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance) และเมื่อพบความแตกต่างใช้การทดสอบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้ (Scheffé method)

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ ที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา โดยจัดเรียงลำดับตามความถี่ และค่าร้อยละ